

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 28 maja 2020 r.

Druk nr 138

**KOMISJA
USTAWODAWCZA**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniona jest senator Magdalena Kochan.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Krzysztof Kwiatkowski

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15ab w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przesłuchaniu nie bierze udziału osoba stosująca przemoc w rodzinie.”;

2) w art. 15ad:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W razie niemożności doręczenia nakazu lub zakazu osobie stosującej przemoc w rodzinie, doręczenie uważa się za dokonane przez umieszczenie na drzwiach wspólnie zajmowanego mieszkania zawiadomienia o ich wydaniu oraz dokonanie wzmianki o tym fakcie w nakazie lub zakazie wraz ze wskazaniem przyczyny takiego sposobu doręczenia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko osoby stosującej przemoc w rodzinie oraz wezwanie do niezwłocznego kontaktu z właściwą jednostką Policji, a ponadto dostępne po otwarciu zawiadomienia informacje o wydaniu nakazu lub zakazu, podstawie prawnej, miejscu ich odebrania, a także zasadach zabrania ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy oraz będących własnością osoby stosującej przemoc w rodzinie zwierząt domowych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, umieszczanego na drzwiach mieszkania wobec niemożności doręczenia nakazu lub zakazu, mając na

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz ustawę z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej.”;

3) w art. 15ae:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynność opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia przez osobę stosującą przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz, wymaga sporządzenia protokołu, który podpisuje ta osoba oraz pełnoletnia osoba dotknięta przemocą w rodzinie uczestnicząca w czynności.”,

b) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w miarę potrzeby stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności, w szczególności wskazanie zabranych ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy lub zwierząt domowych oraz opis pozostawionego mienia, które według twierdzeń osoby stosującej przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz, stanowi jej własność.”,

c) w ust. 4 zdanie pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„Osoba stosująca przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz, ma prawo zabrać ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmioty osobistego użytku i służące do świadczenia pracy lub będące jej własnością zwierzęta domowe. W przypadku sprzeciwu osób wspólnie zajmujących mieszkanie przedmioty te lub zwierzęta domowe pozostawia się we wspólnie zajmowanym mieszkaniu lub jego bezpośrednim otoczeniu.”,

d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w okresie obowiązywania nakazu lub zakazu zajdzie potrzeba zabrania przez osobę stosującą przemoc w rodzinie mienia stanowiącego jej własność, w szczególności niezabrzanych uprzednio przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy lub zwierząt domowych, ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia, może się to odbyć jeden raz, wyłącznie w obecności policjanta, po wcześniejszym uzgodnieniu przez nich terminu z osobą dotkniętą tą przemocą.”;

4) w art. 15af ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia osoby stosującej przemoc w rodzinie, wobec której został wydany

nakaz lub zakaz, pozostawionego wobec niemożności doręczenia korespondencji, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej.”;

5) w art. 15ag:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) możliwości i sposobie złożenia żądania, aby sąd zobowiązał osobę stosującą przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia,”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) możliwości uzyskania pomocy udzielanej przez podmioty, które otrzymały dotacje z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, o którym mowa w przepisach Kodeksu karnego wykonawczego, oraz danych teleadresowych, najbliższych miejscowo dla osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, siedzib tych podmiotów i innych niezbędnych danych kontaktowych tych podmiotów.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Policjant, w przypadku wydania nakazu lub zakazu, informuje osobę dotkniętą przemocą w rodzinie o możliwości przekazania jej danych osobowych najbliższemu miejscowo podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, w celu udzielenia pomocy, chyba że osoba ta nie wyrazi zgody.”;

6) w art. 15aj ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd rozpoznaje zażalenie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 48 godzin.”;

7) w art. 15ak ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, prokurator zawiadamia osobę dotkniętą przemocą w rodzinie oraz właściwą jednostkę Policji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 431 i ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zatrzymania w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 i 2 oraz w przepisach innych ustaw;”;

- 2) w art. 18 w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Żołnierz Żandarmerii Wojskowej w celu stwierdzenia zasadności zatrzymania, o którym mowa w ust. 2, ocenia ryzyko bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego, odrębnie dla osoby dorosłej i dziecka, biorąc pod uwagę w szczególności:”;
- 3) w art. 18b w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„W przesłuchaniu nie bierze udziału osoba stosująca przemoc w rodzinie.”;
- 4) w art. 18d:
  - a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„W razie niemożności doręczenia nakazu lub zakazu osobie stosującej przemoc w rodzinie, doręczenie uważa się za dokonane przez umieszczenie na drzwiach wspólnie zajmowanego mieszkania zawiadomienia o ich wydaniu oraz dokonanie wzmianki o tym fakcie w nakazie lub zakazie wraz ze wskazaniem przyczyny takiego sposobu doręczenia.”;
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko osoby stosującej przemoc w rodzinie oraz wezwanie do niezwłocznego kontaktu z właściwą jednostką organizacyjną Żandarmerii Wojskowej, a ponadto dostępne po otwarciu zawiadomienia informacje o wydaniu nakazu lub zakazu, podstawie prawnej, miejscu ich odebrania, a także zasadach zabrania ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy oraz będących własnością osoby stosującej przemoc w rodzinie zwierząt domowych.”;
  - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, umieszczanego na drzwiach mieszkania wobec niemożności doręczenia nakazu lub zakazu, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej.”;
- 5) w art. 18e:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Czynność opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia przez osobę stosującą przemoc w rodzinie, wobec której

wydano nakaz lub zakaz, wymaga sporządzenia protokołu, który podpisuje ta osoba oraz pełnoletnia osoba dotknięta przemocą w rodzinie uczestnicząca w czynności.”,

b) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w miarę potrzeby stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności, w szczególności wskazanie zabranych ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy lub zwierząt domowych oraz opis pozostawionego mienia, które według twierdzeń osoby stosującej przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz, stanowi jej własność.”,

c) w ust. 4 zdanie pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„Osoba stosująca przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz, ma prawo zabrać ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia przedmioty osobistego użytku i służące do świadczenia pracy lub będące jej własnością zwierzęta domowe. W przypadku sprzeciwu osób wspólnie zajmujących mieszkanie przedmioty te lub zwierzęta domowe pozostawia się we wspólnie zajmowanym mieszkaniu lub jego bezpośrednim otoczeniu.”,

d) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w okresie obowiązywania nakazu lub zakazu zajdzie potrzeba zabrania przez osobę stosującą przemoc w rodzinie mienia stanowiącego jej własność, w szczególności niezabranych uprzednio przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy lub zwierząt domowych, ze wspólnie zajmowanego mieszkania lub jego bezpośredniego otoczenia, może się to odbyć jeden raz, wyłącznie w obecności żołnierza Żandarmerii Wojskowej, po wcześniejszym uzgodnieniu przez nich terminu z osobą dotkniętą tą przemocą.”;

6) w art. 18f ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia osoby stosującej przemoc w rodzinie, wobec której został wydany nakaz lub zakaz, pozostawionego wobec niemożności doręczenia korespondencji, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej.”;

7) w art. 18g:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) możliwości i sposobie złożenia żądania, aby sąd zobowiązał osobę stosującą przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia,”
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) możliwości uzyskania pomocy udzielanej przez podmioty, które otrzymały dotacje z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, o którym mowa w przepisach Kodeksu karnego wykonawczego, oraz danych teleadresowych, najbliższych miejscowo dla osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, siedzib tych podmiotów i innych niezbędnych danych kontaktowych tych podmiotów.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Żołnierz Żandarmerii Wojskowej, w przypadku wydania nakazu lub zakazu, informuje osobę dotkniętą przemocą w rodzinie o możliwości przekazania jej danych osobowych najbliższemu miejscowo podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, w celu udzielenia pomocy, chyba że osoba ta nie wyrazi zgody.”;
- 8) w art. 18j ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Sąd rozpoznaje zażalenie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 48 godzin.”;
- 9) w art. 18k ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, prokurator zawiadamia osobę dotkniętą przemocą w rodzinie oraz właściwą jednostkę organizacyjną Żandarmerii Wojskowej.”.
- 10) w art. 30d w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Żandarmeria Wojskowa, w celu realizacji zadań ustawowych związanych z przeciwdziałaniem przemocą w rodzinie, może przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, o osobach dotkniętych przemocą w rodzinie oraz osobach stosujących tę przemoc, wobec których.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocą w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218) w art. 9d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, Żandarmerii

Wojskowej, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 5 polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie:

„w art. 55 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:”;

2) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2020 r.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2020 r.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

W trakcie prac nad ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (dalej także jako nowela z 30 kwietnia 2020 r.) większość senacka dostrzegła jej mankamenty legislacyjne, niemniej wsłuchując się w apele środowisk zaangażowanych w zwalczanie zjawiska przemocy domowej oraz udzielanie pomocy ofiarom takiej przemocy, uznała, że priorytetem jest przyjęcie ustawy bez poprawek, bo tylko wtedy zostanie niezwłocznie przekazana Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i będzie można żywić nadzieję, że w krótkim czasie zostanie podpisana, a następnie ogłoszona. Senatorowie wciąż jednak uważają, że zachodzi potrzeba wprowadzenia korekt w nowych przepisach i dlatego zdecydowali się na złożenie niniejszej inicjatywy ustawodawczej, która usunie ich ewidentne wady. Projektodawcy pragną w ten sposób zrealizować zadanie, jakie ustrojodawca powierzył Senatowi, polegające na dbaniu o jakość stanowionego prawa.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Najważniejszym problemem, który – zdaniem senatorów – wymaga ponownej refleksji, jest zbyt długi okres spoczywania noweli z 30 kwietnia 2020 r. Jej uchwalenie dokonało się w dość szybkim trybie, praktycznie w konsensusie politycznym, co – jak się wydaje – wiąże się ściśle z nagłośnionymi w przestrzeni medialnej informacjami na temat wzrostu liczby osób dotkniętych przemocą domową w warunkach izolacji wymuszonej pandemią wirusa SARS-CoV-2. Jakkolwiek więc znaczenie i waga nowego instrumentu wprowadzanego ustawą, tj. wydawanego przez Policję lub Żandarmerię Wojskową nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, wykracza dalece poza aktualną sytuację oraz ograniczenia podyktowane zapobieganiem czy też zwalczaniem zakażeń wymienionym koronawirusem, to wcześniejsze wejście w życie przedmiotowych regulacji byłoby właściwą odpowiedzią ustawodawcy na wyzwania, z którymi polskie rodziny mierzą się obecnie w znacznie większej skali niż zazwyczaj. Projektodawcy mają przy tym świadomość, że prawidłowe wdrożenie postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw wymaga czasu wykraczającego poza standardowe *vacatio legis* i z tego powodu proponują, aby okres ustalony w jej art. 9 został skrócony niemal o połowę. Można przyjąć, że czas pozostały do

1 września 2020 r. powinien być wystarczający zarówno na wydanie niezbędnych aktów wykonawczych (skądinąd ich projekty były dołączone do projektu ustawy zawartego w druku sejmowym nr 279, co pozwala postawić tezę, że są już w znacznej mierze przygotowane), jak i na ewentualne przeprowadzenie szkoleń funkcjonariuszy Policji oraz żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, którzy będą stosowali nowe przepisy. Opisywaną propozycję można znaleźć w art. 4 pkt 2 projektowanej ustawy.

Na marginesie wypada zastrzec, że nakaz zachowania odpowiedniej *vacatio legis*, jako jeden z komponentów składających się na treść zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji), zakłada przede wszystkim pozostawienie adresatom stosownego czasu na zaznajomienie się z nowym prawem oraz umożliwienie im dokonania odpowiednich działań adaptacyjnych. I choć z dotychczasowego orzecznictwa sądu konstytucyjnego wynika, że kwestia długości okresu przejściowego mieści się w granicach swobody ustawodawcy, to nie ulega wątpliwości, iż nie jest to równoznaczne z akceptacją dla arbitralności nieznajdującej dostatecznego wyjaśnienia w motywach legislatora i okolicznościach sprawy, przy czym o niedostosowaniu *vacatio legis* można mówić zarówno wtedy, gdy jest zbyt krótka, jak i gdy jest nazbyt długa. W szczególności w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 czerwca 2004 r. (sygn. akt U 2/03) Trybunał Konstytucyjny zaznaczył, że tym, co decyduje o „odpowiedniości” okresu spoczywania ustawy, jest właśnie ów całokształt okoliczności, m.in. przedmiot i treść unormowania, jakie zostało przewidziane w uchwalonych przepisach. Według projektodawców w przypadku ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw nie można abstrahować od wspomnianej sytuacji faktycznej, a mianowicie palącego problemu przemocy domowej. Trudno natomiast mówić o potrzebie ochrony praw osób stosujących przemoc w rodzinie bądź konieczności wyznaczenia im dłuższego czasu na przystosowanie się do zmienionego stanu prawnego. W takim ujęciu wszelkie próby obrony zarzutu naruszenia zasady ochrony zaufania do państwa i stanowionego prawa (ściśle zresztą związanej z wymogiem zachowania odpowiedniej *vactio legis*) muszą być skazane na niepowodzenie.

Niezależnie od tego interwencji ustawodawcy wymaga brzmienie art. 3 pkt 5 noweli z 30 kwietnia 2020 r., ponieważ w polecenie nowelizacyjne wkradła się oczywista omyłka (zamiast art. 55 ust. 1 pkt 1 i 2, wskazano art. 55 ust. 3 pkt 1 i 2), która nie pozwoli na osiągnięcie zamierzonego celu legislacyjnego. Stąd też w projekcie zamieszczono zmianę naprawiającą omawiany błąd – zob. art. 4 pkt 2.

Ponadto projektodawcy są przekonani, że w związku z postanowieniem art. 4 pkt 1 noweli z 30 kwietnia 2020 r. zasadne będzie doprecyzowanie odesłania, które znajduje się w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych. W obowiązującym brzmieniu przepis ten odnosi się bowiem do zatrzymania uregulowanego w art. 18. Tymczasem po nowelizacji art. 18 zostanie podzielony na jednostki systematyzacyjne niższego stopnia, a podstawy prawne zatrzymania żołnierza będą ujęte tak w ust. 1, jak i w ust. 2. Wobec tego w art. 2 w pkt 1 projektowanej ustawy proponuje się zmianę wymienionego przepisu ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

Doprecyzowania wymaga także brzmienie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, dodawanego na mocy art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Z uwagi na powiązanie przesłanek zawartych w tej jednostce systematyzacyjnej wyłącznie z zatrzymaniem przewidzianym w art. 18 ust. 2, niezbędne staje się odzwierciedlenie tej zależności poprzez wprowadzenie stosownego odesłania. Rozwiązanie to jest ujęte w art. 2 pkt 2 projektu.

Innym błędem, który należy wyeliminować, jest dwukrotne zastrzeżenie w art. 30d ust. 1 dodawanym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, że przetwarzanie danych osobowych przez Żandarmerię Wojskową może odbywać się „także bez (...) wiedzy i zgody” osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz osób stosujących tę przemoc. Na potrzebę dostosowania dyspozycji tego przepisu do regulacji zawartej w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) zwracał uwagę Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w opinii przedłożonej do druku sejmowego nr 279. Projektodawcy proponują zatem pominięcie w treści powołanego przepisu, a konkretnie we wprowadzeniu do wyliczenia, przytoczonej formuły i jednocześnie poprawienie interpunkcji w tej części art. 30d ust. 1 (wydzielenie wyrazów „w tym dane osobowe” przecinkami) – art. 2 pkt 10 projektu.

Do redakcyjnych usterek przepisów dodawanych ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw należy zaliczyć również pojawiający się w nich dwukrotnie dodatek w postaci określenia „Fundusz

Sprawiedliwości”, jaki towarzyszy nazwie „Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej”. W tym miejscu warto przypomnieć, że podstawę utworzenia Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej stanowi art. 43 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy i to w istocie ten przepis powinien być punktem odniesienia dla terminologii stosowanej w innych aktach normatywnych. Co prawda w art. 43 § 1a przywołanego Kodeksu ustawodawca zezwolił na posługiwanie się określeniem „Fundusz Sprawiedliwości”, ale jako skrótem nazwy, nie zaś jej uzupełnieniem. W związku z tym w art. 1 pkt 5 lit. a tiret drugie oraz art. 2 pkt 7 lit. a tiret drugie projektowanej ustawy proponuje się ustalenie brzmienia odpowiednich przepisów bez powyższego dodatku.

W tych samych art. 1 pkt 5 lit. a i art. 2 pkt 7 lit. a projektu zawarte zostały zmiany sprowadzające się do wykreślenia formuły „, o którym mowa w przepisach ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie”. Żądanie, z jakim osoba dotknięta przemocą w rodzinie może zwrócić się do sądu zostało wystarczająco zidentyfikowane w przepisach art. 15ag ust. 1 pkt 1 i art. 18g ust. 1 pkt 1, dodawanych odpowiednio w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, wobec czego ogólne odesłanie do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nie ma w tym przypadku żadnego waloru. Osobną sprawą jest to, że z punktu widzenia osoby uprawnionej ważne będzie pozyskanie informacji co do tego, że w ogóle ma prawo wystąpić do sądu z żądaniem o zobowiązanie osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub o zakazanie tej osobie zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, a także informacji odnośnie do sposobu złożenia wniosku w tym przedmiocie, a nie na temat podstawy prawnej takiego roszczenia. Zgodnie bowiem z przyjętą zasadą *facta probantur, iura novit curia*, wnioskodawca nie ma obowiązku oznaczania w swym piśmie podstawy prawnej zgłaszanego żądania.

Swoistą niekonsekwencją na gruncie nowych przepisów jest umożliwienie osobie stosującej przemoc zabrania przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy lub będących własnością tej osoby zwierząt domowych jedynie ze wspólnie zajmowanego mieszkania, podczas gdy wydawany wobec takiej osoby nakaz lub zakaz ma obejmować również bezpośrednie otoczenie wspólnie zajmowanego mieszkania. Nie da się przecież *a priori* wykluczyć, że potrzebne obowiązanemu przedmioty lub należące do niego zwierzęta będą znajdowały się nie we wspólnie zajmowanym mieszkaniu, lecz właśnie w przestrzeni

będącej – jak to określił ustawodawca – jego bezpośrednim otoczeniem. Należy więc odpowiednio skorygować brzmienie art. 15ae ust. 4 i ust. 5 oraz art. 18e ust. 4 i ust. 5, a w ślad za tym także art. 15ad ust. 3 i art. 15ae ust. 2 pkt 7 oraz art. 18d ust. 3 oraz art. 18e ust. 2 pkt 7 (patrz art. 1 pkt 2 lit. b i pkt 3 lit. b-d oraz art. 2 pkt 4 lit. b i pkt 5 lit. b-d projektu).

Z kolei aby nie było wątpliwości co do tego, czy osoba stosująca przemoc w rodzinie może być obecna przy przesłuchaniu przeprowadzanym w trybie nowego art. 15ab ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji albo art. 18b ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, proponuje się jednoznaczne przesądzenie tej kwestii – por. art. 1 pkt 1 i art. 2 pkt 3 projektowanej ustawy. W opinii projektodawców może to mieć ważne znaczenie zwłaszcza w kontekście zastrzeżenia uczynionego w art. 15ab ust. 7 zdanie trzecie i art. 18b ust. 7 zdanie trzecie, a zarazem użycia przez ustawodawcę w art. 15ab ust. 9 i art. 18b ust. 9 określenia „wysłuchać”, które to sugeruje, iż na etapie wydawania nakazu lub zakazu osobie stosującej przemoc w rodzinie nie przysługuje status świadka i tym samym nie stosuje się do niej ograniczenia z art. 264 zdanie drugie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (*notabene* polecenie odpowiedniego stosowania przepisów tego Kodeksu można znaleźć w art. 15ab ust. 5 i art. 18b ust. 5).

Przy okazji warto też uszczegółowić wytyczne z art. 15ad ust. 5 i art. 15af ust. 4 oraz art. 18d ust. 5 i art. 18f ust. 4 (odpowiednio art. 1 pkt 2 lit. c i pkt 4 projektu oraz art. 2 pkt 4 lit. c i pkt 6 projektu). Wymóg, aby zawiadomienia kierowane do osób stosujących przemoc w rodzinie były zrozumiałe dla kogoś, kto nie korzysta z pomocy pełnomocnika, ma zapewne zagwarantować możliwie prosty, jasny język owych zawiadomień. Niemniej trzeba mieć na względzie, że nowe przepisy odsyłają do stosowania przepisów procedury cywilnej również wtedy, gdy chodzi o wniesienie zażalenia od wydanego nakazu lub zakazu, czyli *de facto* dokonanie czynności, która może nastąpić bezpośrednio pod odebraniu zawiadomienia (zob. art. 15aj ust. 1 dodawany w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz art. 18j ust. 1 dodawany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych). W myśl natomiast art. 87 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, pełnomocnikiem strony może być nie tylko adwokat lub radca prawny, tzn. osoba dysponująca fachową wiedzą prawniczą, ale także małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. Bardziej precyzyjne będzie zatem wskazanie ministrom upoważnionym do

wydania rozporządzeń, że zawiadomienie powinno być zrozumiałe dla osób, które nie korzystają z „profesjonalnej pomocy prawnej”.

Zmiany proponowane w odniesieniu do art. 15ad ust. 1 zdanie drugie i art. 18d ust. 1 zdanie drugie mają głównie charakter redakcyjny (eliminują błąd składniowy polegający na niepoprawnym zastosowaniu imiesłowowego równoważnika zdania), aczkolwiek dodatkowo modyfikacja brzmienia powołanych przepisów przywróci im wewnętrzną spójność – domniemanie doręczenia, zakodowane w słowach „doręczenie uważa się za dokonane”, nie będzie pozostawać w sprzeczności z końcowym fragmentem regulacji, gdzie aktualnie jest mowa o „braku doręczenia”. Propozycję senatorów w tym zakresie zawiera art. 1 pkt 2 lit. a i art. 2 pkt 4 lit. a projektowanej ustawy.

Odrębnym zagadnieniem jest to, czy w treści art. 15ag ust. 2 i art. 18g ust. 2 ustawodawca prawidłowo posłużył się czasownikiem „pouczać”, w szczególności że żadne ze słownikowych znaczeń tego wyrazu nie pasuje do kontekstu wypowiedzi legislacyjnej. Według bowiem Słownika języka polskiego PWN pouczać to m.in. 1. poinformować kogoś, jak należy się zachować lub co trzeba zrobić w jakiejś sytuacji; 2. zwrócić komuś uwagę. Tymczasem w wymienionych przepisach chodzi o uświadomienie danej osobie, iż jej dane mogą zostać przekazane określonej osobie i tym samym o stworzenie mu przestrzeni dla podjęcia decyzji, czy akceptuje tego typu działanie. Nie mamy tu więc do czynienia z władczym działaniem Policji czy też Żandarmerii Wojskowej, a intencją stojącą za analizowanym uregulowaniem było w rzeczy samej upodmiotowienie osoby dotkniętej przemocą w rodzinie i jednocześnie stworzenie mechanizmu ułatwiającego dotarcie do niej z pomocą. Ponadto nie można pominąć tego, że początkowy fragment analizowanych przepisów, z którego można by wnosić o dokonaniu czynności przekazania danych („poucza (...) o przekazaniu jej danych”), nie współgra z końcowym fragmentem, gdzie jest mowa wprost, iż osoba dotknięta przemocą w rodzinie ma prawo nie wyrazić zgody na takie przekazanie. Biorąc to pod uwagę, w art. 1 pkt 5 lit. b i art. 2 pkt 7 lit. b projektu proponuje się dookreślenie, że rolą funkcjonariusza Policji bądź żołnierza Żandarmerii Wojskowej jest poinformowanie o możliwości przekazania danych osobowych.

Zastrzeżenia co do zastosowanej terminologii (tym razem odnośnie do wskazanych *expressis verbis* podmiotów) można mieć też na gruncie dodawanych przepisów art. 15ak ust. 3 i art. 18k ust. 3. W ocenie projektodawców rozróżnienie dwóch kategorii osób, tj. pokrzywdzonego oraz osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, ani nie jest potrzebne w świetle

celu tych przepisów, ani nie znajduje uzasadnienia w treści art. 15ak ust. 2 oraz art. 18k ust. 2. Chodzi bowiem o to, by osoba dotknięta przemocą w rodzinie uzyskała informację, że zamiast tymczasowego instrumentu przewidzianego w przepisach normujących uprawnienia Policji oraz Żandarmerii Wojskowej (por. art. 15ak ust. 1 i art. 18k ust. 1), w odniesieniu do osoby stosującej przemoc rodzinie zastosowanie znalazł izolacyjny środek zapobiegawczy, jakim jest tymczasowe aresztowanie, albo środek zapobiegawczy określony w art. 275a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. To czy osoba dotknięta przemocą w rodzinie (kategoria szersza) korzysta ze statusu pokrzywdzonego w toczącym się postępowaniu przygotowawczym (kategoria węższa) jest w takiej sytuacji zupełnie obojętne, a już nie trzeba chyba wspominać o tym, że ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych nie są aktami normatywnymi, które powinny regulować kwestię uprawnień pokrzywdzonych czy też obowiązków, jakie mają wobec nich organy postępowania karnego. W konsekwencji w projektowanych art. 1 pkt 7 i art. 2 pkt 9 proponuje się nadanie przepisom oznaczonym jako ust. 3 innego brzmienia, w którym z jednej strony zostaną pominięte osoby określone mianem „pokrzywdzonego”, a z drugiej – podmiot uprawniony do otrzymania od prokuratora stosownego zawiadomienia zostanie określony pełną nazwą, czyli jako „osoba dotknięta przemocą w rodzinie”.

Dodatkowo projektodawcy proponują zmianę brzmienia art. 15ae ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz art. 18e ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (art. 1 pkt 3 lit. a i art. 2 pkt 5 lit. a projektu). Intencją stojącą za tą propozycją jest takie ukształtowanie regulacji dotyczącej sporządzania protokołu z czynności opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia przez osobę, wobec której wydano nakaz lub zakaz, aby poza tą ostatnią osobą obowiązkiem złożenia podpisu na protokole objęta była nie każda osoba pełnoletnia, która przebywa w owym wspólnym mieszkaniu, lecz dorosła osoba dotknięta przemocą w rodzinie i to tylko wówczas, gdy uczestniczy w protokołowanej czynności. Taka formuła minimalizuje liczbę osób, które będą „uwikłane” w zdarzenia mające miejsce po wydaniu nakazu lub zakazu i tym samym eliminuje źródło możliwych zarzutów (np. co do braku wymaganego podpisu), zbędnych emocji czy wręcz traumy wynikających chociażby z wciągania osób postronnych w sprawę związane z przemocą w danej rodzinie.

Wreszcie – w projektowanej ustawie znalazły się jeszcze dwie zmiany o charakterze merytorycznym. Po pierwsze, zdaniem projektodawców termin na rozpatrzenie zażalenia wniesionego przez obowiązanego, wyznaczony sądowi w art. 15aj ust. 2 oraz w lustrzanym przepisie art. 18j ust. 2, jest za długi, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę istotę nakazu lub zakazu wydawanego przez Policję czy Żandarmerię Wojskową. W tym aspekcie projektodawcy widzą konieczność lepszego zabezpieczenia praw osób obowiązanym, a tym samym szybszego korygowania pomyłek, które mogą się zdarzyć choćby tylko ze względu na to, że interwencje kończące się wydaniem nakazu lub zakazu niechybnie będą przeprowadzane w stanach faktycznych cechujących się dużą dynamiką i ładunkiem emocjonalnym. Dlatego według senatorów przywołany termin powinien wynosić maksymalnie 48 godzin (nawiasem mówiąc, termin przewidziany w art. 12b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na rozpoznanie zażalenia na odebranie dziecka jest jeszcze krótszy i wynosi jedynie 24 godziny). Omawianą zmianę ujęto w art. 1 pkt 6 i art. 2 pkt 8 projektu.

Po drugie, w projekcie dodano zmianę art. 9d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, której nie przewidywała nowela z 30 kwietnia 2020 r. Niemniej takie pominięcie legislacyjne nie wydaje się być trafne. Wskazany przepis dotyczy procedury „Niebieskie Karty”, a wśród podmiotów, które powołane są do jej realizowania, wymienia przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia. Skoro jednak również Żandarmeria Wojskowa ma być formacją aktywnie działającą w ramach struktur zwalczających tę przemoc oraz udzielających pomocy ofiarom przemocy w rodzinie, czego dowodem jest nie tylko oddanie jej do dyspozycji narzędzia prawnego w postaci nakazu lub zakazu, ale także decyzja ustawodawcy o włączeniu (aczkolwiek na zasadzie fakultatywności) przedstawicieli Żandarmerii Wojskowej w prace zarówno tzw. zespołów interdyscyplinarnych, jak i grup roboczych (zob. art. 7 pkt 1 lit. a i c ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw), to uwzględnienie tej służby w mechanizmie „Niebieskie Karty” stanowi w istocie postawienie przysłowiowej kropki nad „i”. Taką funkcję pełni właśnie art. 3 projektu.

3. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zakres przedmiotowy projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: <i>Ustawa o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw¹</i></p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: Senator Magdalena Kochan</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Katarzyna Konieczko, ekspert ds. legislacji, tel. 22 694 9557 Marian Fałek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9364</p>	<p>Data sporządzenia: 27 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa komisji senackiej</p> <p>Nr druku: 138</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przemoc w rodzinie jest uznawana za złożony problem społeczny, o skomplikowanych uwarunkowaniach psychologicznych, wielorakich przyczynach i wielopłaszczyznowych konsekwencjach dla wszystkich członków rodziny, wymagający wszechstronnego uregulowania w prawie publicznym. Zauważa się potrzebę wdrożenia efektywnych instrumentów prawnych umożliwiających szybkie izolowanie osoby dotkniętej przemocą w rodzinie od osoby stosującej przemoc w sytuacjach, gdy stwarza ona zagrożenie dla życia lub zdrowia domowników.

Z danych statystycznych wynika, że w 2018 r. stwierdzono 159 297 przypadków przemocy w rodzinie (o 6 473 mniej niż w 2017 r.; 3,9%) i podejrzenie dotknięcia przemocą w rodzinie u 88 133 osób (w 2017 r. 92.529). Jednocześnie z dostępnych danych wynika, że w 2018 r. odnotowano spadek ogólnej liczby osób, wobec których istniało podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie. Liczba ta wyniosła 73.654 osób, co oznacza spadek o 3,4% w porównaniu do odnotowanej liczby osób w 2017 r.²

W celu przeciwdziałania temu negatywnemu zjawisku przyjęta została *ustawa z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw*. W trakcie prac nad przedmiotową ustawą dostrzeżono jej mankamenty legislacyjne m.in. takie jak: długi okres *vacatio legis*, długi termin rozpatrzenia przez sąd zażalenia wniesionego przez obowiązanego czy nieuwzględnienie Żandarmerii Wojskowej w mechanizmie „Niebieskiej Karty”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

W celu rozwiązania problemów proponuje się projekt: *ustawa o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw*, w którym wprowadza się następujące mechanizmy interwencji:

- skraca się niemal o połowę okres spoczywania *ustawy z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw* (ustalony w art. 9 tej ustawy), określając datę wejścia w życie ustawy z dniem 1 września 2020 r.,
- termin na rozpatrzenie przez sąd zażalenia wniesionego przez obowiązanego określa jako maksymalnie 48 godzin,
- uwzględnia się w mechanizmie „Niebieskie Karty” Żandarmerię Wojskową; zmiana art. 9d ust. 2 *ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*,
- usuwa się ewidentne wady i oczywiste redakcyjne usterki dostrzeżone w trakcie prac nad *ustawą z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw*. Ponadto: doprecyzowuje się przepisy; jednoznacznie przesądza się czy osoba stosująca przemoc w rodzinie może być obecna przy przesłuchaniu; uszczegóławia się wytyczne tak, aby zawiadomienie kierowane do osób stosujących przemoc w rodzinie było zrozumiałe dla kogoś, kto nie korzysta z pomocy pełnomocnika; doprecyzowuje się procedurę zabrania przez osobę stosującą przemoc mienia stanowiącego jej własność.

Oczekuje się, że efektem wejścia w życie projektowanej ustawy będzie zaistnienie warunków wzmacniających skuteczność działań podjętych w celu ochrony osób zagrożonych przemocą w rodzinie ze strony wspólnie z nimi zamieszkujących osób.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

¹Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: *ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych*, *ustawę z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw* oraz *ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*.

²Biuro Prewencji KGP, Informacja dot. realizacji przez Policję procedury „Niebieskie Karty” w 2018 r.; druk nr 279 z dnia 11 marca 2020 r. OSR <http://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/50579853AD7D463DC12585340032C2C1/%24File/279.pdf>

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
osoby co, do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie	88.133 w 2018 r.	Druk nr 279 z dnia 11 marca 2020 r. OSR ³	poprawa ochrony prawnej
osoby dotknięte przemocą w rodzinie	159.297 przypadków przemocy w rodzinie w 2018 r.		poprawa skuteczności procedur wszczynanych w stosunku do tych osób w przypadku zaistnienia zagrożenia stosowania przez nie przemocy wobec osób wspólnie zamieszkujących
osoby wobec których istniało podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie	73.654 w 2018 r.		poprawa skuteczności nowych uprawnień w celu podejmowania działań służących przeciwdziałaniu zjawisku przemocy w rodzinie
Policja	98.737 stan na 1.01.2018 r.		<ul style="list-style-type: none"> poprawa skuteczności nowych uprawnień uzyskanych w celu przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie uwzględnienie w mechanizmie „Niebieskie Karty”
Żandarmeria Wojskowa	ok. 2.800 żołnierzy		rozpatrzenie zażalenia wniesionego przez obowiązanego w ciągu 48 godzin
sądy powszechne			<ul style="list-style-type: none"> obowiązek wydania rozporządzenia, w którym zostanie określony wzór zawiadomienia umieszczanego na drzwiach mieszkania wobec niemożności doręczenia nakazu lub zakazu, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej obowiązek wydania rozporządzenia, w którym zostanie określony wzór zawiadomienia osoby stosującej przemoc w rodzinie, wobec której został wydany nakaz lub zakaz, pozostawionego wobec niemożności doręczenia korespondencji, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej
minister właściwy do spraw wewnętrznych		obowiązek wydania rozporządzenia, w którym zostanie określony, wzór zawiadomienia umieszczanego na drzwiach mieszkania wobec niemożności doręczenia nakazu lub zakazu, mając na uwadze konieczność zrozumienia zawiadomienia również przez osoby niekorzystające z profesjonalnej pomocy prawnej	
minister obrony narodowej			
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.			

³ <http://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/50579853AD7D463DC12585340032C2C1/%24File/279.pdf>

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak wpływu.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowane rozwiązanie przyczyni się do poprawy ochrony obywateli zagrożonych przemocą ze strony członka rodziny wspólnie z nim zamieszkującego, gdyż przedmiotowa regulacja doprecyzowuje przepisy określające stosownie procedur wszczynanych w celu odizolowania osób stwarzających takie zagrożenie.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

Brak wpływu na obciążenia regulacyjne.

9. Wpływ na rynek pracy.

Brak skutków.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: sądownictwo powszechne; Policja, prokuratura, Żandarmeria Wojskowa	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Uszczegółowienie i doprecyzowanie obowiązków wykonywanych w związku z interwencją podejmowaną w sprawach związanych ze stosowaniem przemocy w rodzinie.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.

Przepisy projektu ustawy wejdą w życie z dniem 1 września 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na istotne społeczne znaczenie projektowanej ustawy zasadnej jest sporządzenie, po upływie trzech lat obowiązywania przepisów, ewaluacji regulacji w celu zweryfikowania skuteczności procedur wprowadzonych, aby ochronić obywateli zagrożonych przemocą ze strony członka rodziny.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Brak